

SVETI TRIJE KRALJI – leto C

Obisk modrih

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem in govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.« Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku: *In ti, Betlehem, dežela Judova, nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji; iz tebe bo namreč prišel vodnik, ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.*«

Tedaj je Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili. Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ker so bili v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo. Mt 2,1-12

Sveti trije kralji

Pred nami je skoraj pravljíčna zgodba o modrih, svetih treh kraljih. Od kod so se vzeli, kako so se našli, kaj jim je pomenilo pokloniti se kralju. Kam so odšli in kako so s tem dogodkom živeli naprej. Odgovore na vsa ta vprašanja in o njihovem namenu mogoče največ povedo darovi, ki so jih prinesli: zlato, kadilo in mira. Ti darovi simbolizirajo:

- **zlato** Kristusovo kraljevsko dostojanstvo ("Judovski kralj");
- **kadilo** njegovo mesto večnega velikega duhovnika;
- **mira**, ki so jo judje uporabljali za maziljenje trupel, že ob njegovem rojstvu spominja na njegovo trpljenje in smrt.^[1]

Kaj nam ti darovi povedo?

Zlato – da so kralji spoznali to, kar je moral Jezus povedati Pilatu v sodnem procesu: Nobene oblasti ne bi imel, če bi ti ne bila dana od zgoraj. Vsaka oblast je od Boga. Samo Bog ima resnično oblast, vse naše delo je lahko v nadaljevanju Njegove oblasti ali pa v nasprotovanju le tej.

Kadilo – čast in slava gre samo enemu velikemu duhovniku, Bogu. Naša čast je prav tam, kjer se razodeva božja čast, v jaslih. Naša slava je poveličanje človeka, na križu. Vsa naša čast je v otroškem srcu, ki posluša Boga. Je v ljubečem človeku, ki je pripravljen v ljubezni iti do konca, na križ.

Mira – kralji z miro priznajo, da je v božjih rokah vse tako življenje kot smrt, veselje in trpljenje. Ko se mu poklonijo priznajo, da je vsako veselje prazno, če ni v spoštovanju božjega načrta. Prav tako pred novorojenega kralja prinašajo svoje trpljenje. To dobi pravi smisel le v božji luči. Trije kralji torej prihajajo pred božjega otroka, da priznajo Bogu, da je v njegovih rokah tudi njihova oblast, da si slave in časti ne lastijo in da sta v njegovih rokah tako življenje kot smrt.

Pa se vrnimo k naši pripravi na božične praznike. Slišali smo povabilo Janeza Krstnika: Zravnajte Gospodu steze, Jezusovo opozorilo: Dvignite glave, vaše odrešenje se približuje. Če se ozremo v

jaslice, lahko v njih vidimo mnogo oseb, ki v sebi nosijo kraljevsko dostojanstvo božjega otroka. Vprašanje je le, komu to pripisujejo in komu dajejo čast.

Samozadostni mislec bi lahko bil eden izmed treh kraljev, pa se napihuje s svojim znanjem in svojo pametjo. Domišlja si, da je vse njegovo. Noče se prikloniti novorojenemu, ker se boji, da bo izgubil svoje dostojanstvo, svoj ponos. A prav zato propada. Drugačen je Janez Krstnik, ki sam pravi, da ni vreden, da bi odvezal jermen pri sandalih novorojenega kralja.

Prav tako na različne načine iščejo osebe v jaslicah čast in slavo. Na eni strani lahko vidimo v sicer pridnem drvarju pretirano zavzetost za materialno gotovost in pozabljanje na Boga. Mogoče diši po starem geslu: delu čast in oblast. Na drugi strani pa imamo močnega moža, ki se prikloni pred detetom in priznava, da gre čast samo njemu. Zaveda se nuje svojega dela, a le to ne zasenči pogleda na edinega kralja, ki se mu pokloni.

In nazadnje življenje in smrt. Če ga hočemo vzeti v svoje roke in izživeti, sta počitek in užitek v katerem se koplje mladina ob reki, najboljši način. Ničesar ne bo izgubilo dekle, ki se z drvimi v naročju priklanja novorojenemu. Življenje in smrt sta v tvojih rokah, si govori. Prav tako pastir, ki prinaša ubogi družini ovčko. Vse je v tvojih rokah.

Dragi bratje in sestre! Pred nami niso le trije kralji, pred nami je pot kraljev, pot ki so jo izbrali tisti, ki so se mu poklonili in pot tistih, ki so ga skušali izriniti iz svojega življenja. Izbira je naša. Ni pomembno kje smo v puščavi ali zeleni dolini, ali smo pri tem ali onem delu, pri razvedrilu ali polni trpljenja. Kot trije modri kralji se lahko tudi mi v vsem kar smo priklonimo njemu in v njem iščemo pot v polno življenje, pot Edinega kralja, pot človeškega dostojanstva otroka v jaslih in Gospoda na križu. Naj nas na tej poti spremlja moč novorojenega in zgled svetih treh kraljev.